

Pärskeitä

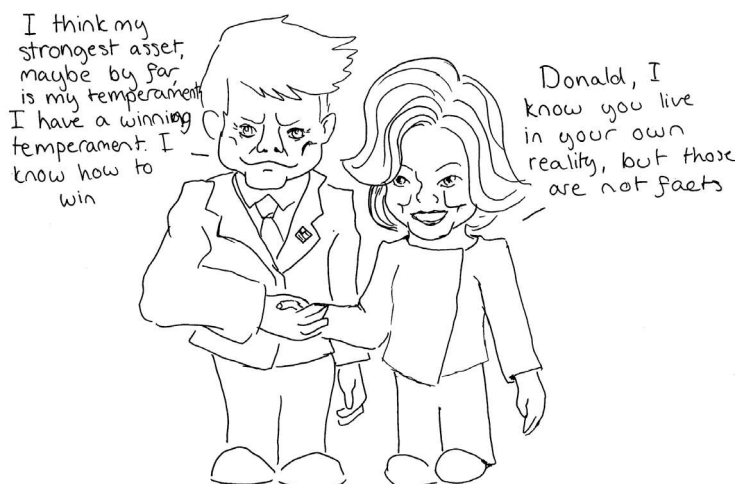
119 vuotta laatujournalismia

1 | 2016–2017

Mielipidevangin mietteitä s. 7

A businessman with a foul mouth vs. the secretary with email complications p. 8

The students of class 13IB celebrated their graduation on the 26th of August, 2016, and like Finnish matriculation examination graduates, they get to wear a white graduation cap. Their caps are however decorated with a golden IB emblem. This year the Diploma Programme final examinations were undertaken by 1,493,820 graduates from 136 countries in 76 different languages. IB is known to be a challenging programme as 20% of students around the world generally fail the final examinations. However, 37 IB students graduated from Ressu, thus making history as the largest graduating class of our school. 13IB also had a GPA of 35 points out of possible 45, making it five points higher than the global mean. Congratulations, 13IB!

Pärskeitä

1 | 2016–2017

- 3 **Pääkirjoitus**
- 4 **Koulun aloitus**
- 6 **Column in English**
Debate for the Survival of Mankind
- 7 **Kolumni**
Kulkematta lähtöruudun kautta
- 8 **Artikkeli**
Oksidaani
- 9 **Hampaankolossa**
- 10 **OPKH**
- 11 **Resepti**
- 12 **Article**
How to Culture
- 14 **Matkakertomus**
Ressut Moskovassa
- 16 **Matkakertomus**
Ressut Pekingissä
- 18 **Pieniä tarinoita ihmisyydestä**
- 20 **Movie review**
Julieta & Conjuring 2
- 22 **Sanottua**
- 24 **Sarjakuva**

Kannen kuva: Inna Ruohutula
Takakannen sarjakuva: Vilja Vidgren

Paluu arkeen

Kesäloma on loppunut, ja ressuilla on ollut jo kokonaisen jakson verran aikaa palata arkisiin rutiineihin. Uusi lukuvuosi merkitsee jokaiselle oppilaalle jotakin tärkeää, ja monille ykkösille se tuo mukanaan uusia haasteita, ystäviä sekä uuden alun. Kakkosille puolestaan lukion rutiinit ovat jo tulleet tutuksi, mutta osa heistä pääsee mukaan tutortoimintaan opastamaan koulumme uusia oppilaita. Abeille tämä lukuvuosi taas merkitsee puurtamista ja ylioppilaskirjoituksia, mutta se on myös lukiouran loppu, joka aloittaa uuden elämänvaiheen, oli se sitten yliopisto, ammattikorkeakoulu tai välivuosi. Vaikka arki lukiossa on välillä rankaa, ja deadlinet täyttävät kalenterin sekä mielen, kannattaa kuitenkin muistaa yrittää rentoutua välillä. Toivottavasti syysloma antoi näin ollen aihetta rentoutumiseen, sillä rankka kouluarki sujuu paremmin, jos välillä pystyy antamaan itselleen - sekä aivoilleen - aikaa levätä.

Ensimmäisen koeviikon aiheuttama shokki alkaa myös olla takana, aivan kuten syksyn ylioppilaskirjoitukset. Sähköiset ylioppilaskirjoitukset ovat herättäneet kiivasta väittelyä, ja osa Ressun abeista on jo päässyt tätä systeemiä testaamaan. "Sähköistymisen myötä aineistotehtävät todennäköisesti kasvavat ja monipuolistuvat, koska digitaalisesti tämä on helppo toteuttaa", toteaa YLEn artikkeli. Monet oppilaat keskustelupalstoilla puolestaan haluavat pitäytyä vanhassa kynä ja paperi -toimintamallissa, ja osa Ressun abeistakin kirjoittaa tiiviimpään tahtiin kuin olivat alun perin ajatelleet välttääkseen sähköiset kirjoitukset. Itse IB-abina pääsen toukokuussa puurtamaan vanhaan malliin kuivamustekynän kanssa.

Pian syksy vaihtuu talveksi, ja lehtien sijasta maan peittää lumi. Seuraava Pärskeitä onkin jo joulunumero; kuluupas aika nopeasti. Kannattaa vielä nauttia jäljellä olevasta syysäästä, jos ilmat pysyvät näin kauniina. Toivotankin siis lehden lukijakunnalle iloista syksyä ja ressulaisille mukavaa syyslukukautta koko Pärskeiden toimituskunnan puolesta!

Noora Westermarck

Päätoimittaja

Noora Westermarck

Toimitussihteeri

Anni Laurinen

AD

Laura Niininen

**Toimittajat, taittajat
ja kuvittajat**

Nicole Burg

Markus Hitruhin

Hetti Hotinen

Janina Juuvinmaa

Oona Kauppi

Tatu Kähärä

Petteri Lehti

Heikki Miinalainen

Risto Miinalainen

Lilli Rasila

Lotta Ruha

Emma Sirén

Sofia Sokolowski

Riina Vaine

Veera Vaine

Viihi Vauhkonen

Vilja Vidgren

Kitty Zheng

Ohjaava opettaja

Tiia Tempakka

Sähköposti

parskeita@gmail.com

Julkaisija

Ressun lukio

PL 3809

00099 Helsingin

kaupunki

Koulun aloitus

Lukuvuosi 2016-2017 lähti käyntiin rytinällä, kun me lähemmäs kaksisataa ykköstä tupsahdimme koulun käytäville harhailemaan ja ihmettelemään kaikkea. Ensimmäiset koulupäivät kuluivat lähinnä suunnistaessa koulun sisällä yrittäen etsiä oikeita luokkia. Olemme pikkuhiljaa päässeet lukio-opintoihin kiinni, ja selviytyneet jo ensimmäisestä jakson päätösviikosta. Nyt alkaa arki täällä Helsingin sykkeessä jo vakiintua, mutta millaista olikaan aloittaa toisen asteen opinnot ja lähteä liikkeelle niin sanotusti puhtaalta pöydältä? Tässä meidän uusien ykkösten mielteitä asiasta.

JANINA JUUVINMAA, PETTERI LEHTI, RIINA VAINO, VEERA VAINO

Yhteishenki

Tästä puhutaan paljon, mutta onhan se totta, että Ressussa porukka loistaa älykkyydellään, mutta myös rentoudellaan ja mukavuudellaan. Jo ensimmäisinä koulupäivinä sai uusia kavereita, joihin lähennytään päivä päivältä enemmän. Samanhenkisiä ihmisiä tuntuu Ressussa riittävän, ja välitunneilla käydäänkin vilkkaita keskusteluja päivän polttavimmista aiheista. Ressut myös kannustavat ja neuvovat toisiaan opiskelussa ja melkein missä vain elämään liittyvässä. Myös koulun muuhun toimintaan, esimerkiksi kerhoihin, osallistutaan aktiivisesti.

Ruokala

Ykkösten ruokailuvuoron alkaessa kello 11.35 on viereisen kuvan näky totta pelkästään meidän kaikkien haaveissamme, sillä tyhjä ruokala on ykkösille vain ilkeä myytti. Joidenkin oppilaiden ja opettajien on kuultu sanovan ruokalaa koulumme suurimmaksi heikkoudeksi. Ensimmäiset koulupäivät menivätkin totutellen ahtaaseen ruokailutilaan. Välillä koululounasta nauttiessa tuntui istuvansa melkein toisen ihmisen sylissä. Ahtauteen on kuitenkin pikkuhiljaa tottunut, ja onhan pienessä ja ahtaassa ruokalassa jonkinlaista tunnelmaa (läheisyyttä ainakin). Perimmäisen nurkan vapaan paikan luokse pääseminen luo mahdollisuuden mitä omalaatuisimpiin sosiaalisiin kohtaaisiin – tällaisista uniikeista hetkistä voidaan muualla vain unelmoida.

Läppärin käyttö

Tietokoneet ja niiden käyttäminen osana opiskelua jakavat ihmiset aika lailla kahtia. Osa opiskelijoista käyttää innoissaan digikirjoja ja hallitsee ties minkälaisen tietokoneohjelmien käytön. Osalle taas tietokone aiheuttaa harmaita hiuksia. Kokemattomalle tietokoneen käyttäjälle avautuu aivan uusi maailma, jonka ymmärtämiseen eivät Spåran ATK-tunnitkaan riitä. Koulukirjojen sekä tietokoneen kantaminen käy välillä raskaaksi, varsinkin, jos tietokonetta ei olisi edes tarvittu. Tuollaiset hetket ovat todellakin uhka henkiselle hyvinvoinnillemme, mutta myös mahdollisuus ajoittain tarvittavaan hermolomaan.

Liikuntatunnit

Koulumme liikuntatunnit ovat varmasti seikkailu jokaiselle Kehä III:n ulkopuolelta tulevalle. Ennen tunnin alkua aikaa on vain viitisentoista minuuttia löytää mitä ihmeellisimpiin paikkoihin, joissa tunteja pidetään. Joillekuille meistä jo Kaivopuiston kentälle pääseminen oli opiskelijoita lainaten "työmaa". Onneksi aina voi hyödyntää suhteita, liittoutua tietäjien matkaan ja kulkea heidän vanavedessään turvallisesti perille asti. Muutaman onnistuneen tutkimusretken jälkeen olo alkaa kyllä tuntua itsevarmemmalta. Pikkuhiljaa voikin uskaltautua kulkemaan liikuntatunneille ilman sen suurempaa saattuetta.

Välipala

Lukio on tuonut paljon vapautta arkeen ja opiskeluun. Kun koulupäivä venyy myöhään iltapäivään ja pitäisi vielä jaksaa opiskella, välipala olisi paikallaan. Koululla on myynnissä monipuolista välipalaa pieneen hintaan. Oppilaitoksen sijainnin ansiosta nälkäisellä opiskelijalla on koulussa myytävän välipalan lisäksi monia muitakin vaihtoehtoja. Lukuisat kaupat, kahvilat ja pikaruokalat sijaitsevat kävelyetäisyyden päässä. Koulun alueelta poistuminen ei myöskään ole kiellettyä, toisin kuin yläasteella. Mikä motivoisikaan meitä opiskelemaan paremmin kuin kaikkien rakastama itseisarvo, ruoka.

Debate for the Survival of Mankind

At the time of great loss all around the world our political leaders' mission is to bring us closer together. These leaders must be competent and trustworthy people on which we can rely. 2016 is a unique year for the United States. The presidential election is upon the citizens, President Barack Obama must step aside, emotions run high. We all wonder the same thing, American or not: whether impending doom is upon us. VIIVI VAUHKONEN

On the 26th of September, the presidential candidates Donald Trump, a businessman with a foul mouth, and Hillary Clinton, the secretary with email complications, went head to head in a less than heated debate involving interruptions, lies and bad jokes. If someone asks me which candidate I prefer, I can only say that my adoration towards Clinton grows every day in relation to the fear I have of the possible destruction Donald Trump might cause. So, the choice isn't too difficult: choosing between an orange vegetable and that creepy old lady from next door who won't leave you alone.

As much as the world was eager to watch two old people rip each other to pieces, judging by the viewer counts that broke the record set by Carter and Nixon, I found very little joy in seeing an intelligent woman arguing against a pigeon in the first Presidential Debate. Lester Holt asked the right questions but the answers he received did not satisfy. While Mrs. Clinton discussed important issues like racial divide and the war on terror, Mr. Trump seemed to have been too busy with sniffing, proposing the use of 'law and order', as he so convincingly put it. I wasn't aware that the show was cancelled, but then again it might give Donald too many ideas. Another tough topic in question was Mrs.

Clinton's email scandal for which she apologized, admitting her mistake, something her opponent is incapable of doing. Trump was asked about releasing his tax returns. Known for making ridiculous excuses, Mr. Trump commented on his on-going audit, during which he can't release the documents. Richard Nixon did, so that excuse was a bust. Hillary suggested that Trump hasn't paid any taxes and at this point Trump seemed to have given up, only saying how evading taxes makes him smart. Since the president is supposed to be the model citizen, it is evident that the United States will face termination if Mr. Trump is elected. But in all honesty, the debate showed that both of the candidates have their strengths and weaknesses. Hillary Clinton was struggling, and still is, to get into the hearts of millennials drawn to the power of Bernie Sanders, while Donald Trump struggled with not lying every time it was his turn to speak. His speaking manners are clearly his trade mark: lots of confusing hand gestures and short sentences that make no sense. He is able to communicate with younger audiences. By younger I mean those below six with a parrot's vocabulary.

Americans and the world are all anxiously waiting for November 8, the Election Day. It is the day when the United

States defines itself in front of everyone, and proves once and for all its capability of making good decisions. It is important for all American citizens to vote as this election will change the course for their country: whether you want the man who cannot build connections with states unless he has property in them, or the woman who speaks great words but cannot guarantee a change. In my opinion, the choice is pretty clear but vote for either because as Trump would put it: why not?

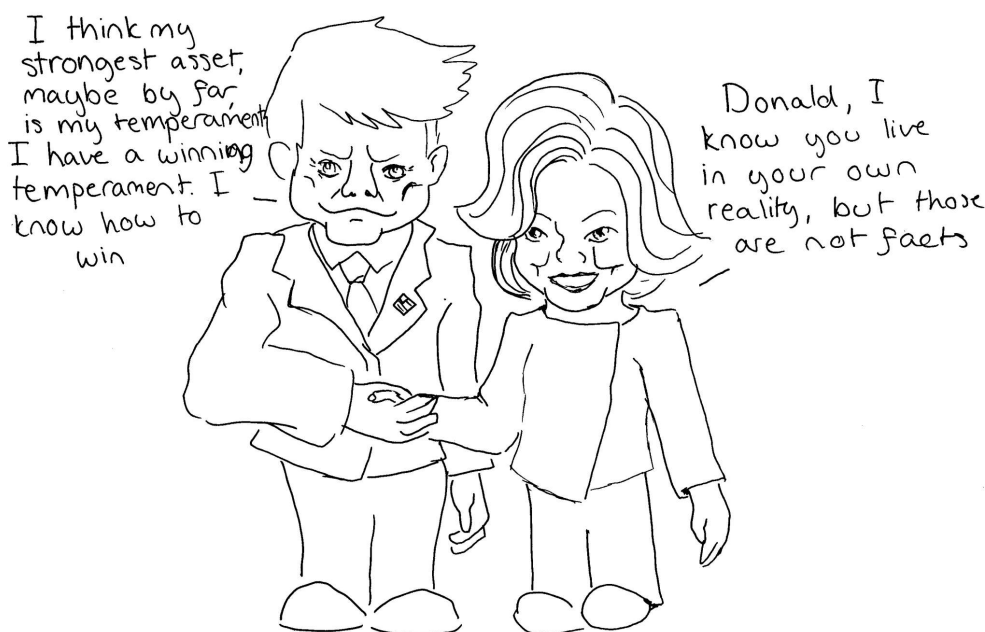

Illustration: Vilja Vidgren

Kulkematta lähtöruudun kautta

”Miinalaiset [sic] esittämät argumentit ovat sinänsä tosia. Suomessa on kuitenkin vakiintuneen tulkinnan mukaan lähdetty siitä, ettei voimassa oleva sääntely ole lainvastaista syrjintää, joka estäisi noudattamasta lain kirjainta tällaisissa tapauksissa.” – Itä-Uudenmaan käräjäoikeus 20.4.2016 RISTO MIINALAINEN

Mielipidevangit, vakaumuksensa takia vangitut henkilöt, nähdään pohjoismaisesta näkökulmasta usein etäisenä ongelmana, joka ei kosketa meitä. Onkin ehkä yllättävää, että EU:n ainoat mielipidevangit ovat armaassa isänmaassamme – Amnesty International nimittäin pitää suomalaisia totaali-kieltäytyjiä mielipidevankeina. Liityin lokakuun 4. päivänä tähän vuosittain noin 50 henkilön joukkoon aloittaessani siviilipalveluksesta kieltäytymisestä seuraavan 173 päivän ehdottoman vankeusrangaistuksen suorittamisen.

Päätökseni totaali-kieltäytyä syntyi jo vuosia sitten. Militarismi ei sovi arvomaailmaani, siviilipalvelus taas tukee asevelvollisuuskoneistoa. Vapautuksen hankkimalla olisin päässyt vähällä, mutta gandhilainen kansalaistotelemattomuus epäoikeudenmukaisen lain edessä tuntuu oikeammalta valinnalta. Toivon myös voivani tekoni avulla tuoda nykyjärjestelmän monia ongelmia julkiseen keskusteluun. Tapauksestani on jopa tarkoitus tehdä ihmisoikeusva-

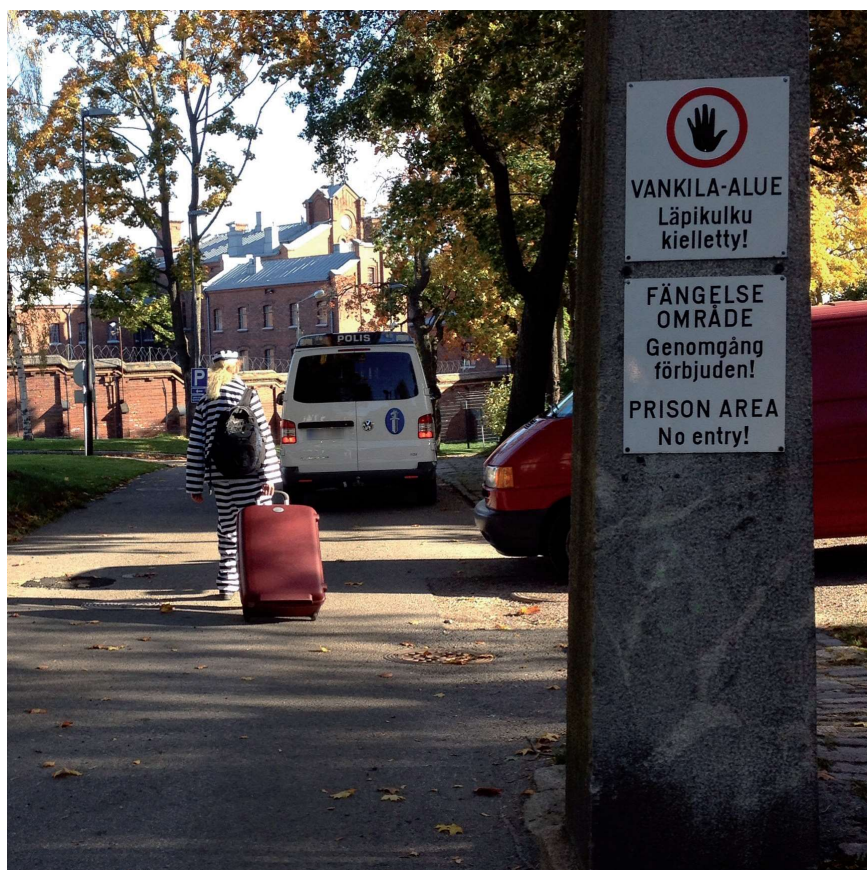
litus osana Aseistakieltäytyjäliiton valituskampanjaa; jos ja kun kotimaiset oikeusasteet kieltäytyvät turvaamasta täyttää vakaumuspohtia aseistakieltäytymisoikeutta muillekin kuin Jehovan todistajille, vaikka esimerkiksi YK:n ihmisoikeuskomitea sitä toistuvasti vaatii, asia viedään kansainvälisen ihmisoikeuselimen käsiteltäväksi.

Ihmisoikeusnäkökulman lisäksi näen totaali-kieltäytymisen myös protestina viime vuosisadalle jämähtänyttä järjestelmää vastaan. Enää noin kolmasosa suomalaisista käy armeijan, mutta sukupuolirooleja ylläpitävästä ja nuorten uria hidastavasta yleisestä asevelvollisuudesta pidetään silti kiinni kynsin hampain. Aseistakieltäytyjien kohtelu on järjestelmällisen keinoa: siviilipalvelus on yli kaksi kertaa lyhimpi asepalveluksen pituinen ja reservinkieltäytyjiä kiusataan viiden päivän pakollisella täydennyspalveluksella.

Naiset, Jehovan todistajat ja ahvenanmaalaiset on kokonaan vapautettu, mutta esimerkiksi puolustusministeri

Niinistö kieltäytyy näkemästä tässä tasa-arvo-ongelmaa. Näihin ryhmiin kuulumatto- miin täysikieltäytyjiin pätee käytännössä aivan oma oikeusjärjestelmänsä: esimerkiksi ehdollinen tuomio, ensikertalaisalennus ja rikoslain 6 luvun 12 § unohdetaan kokonaan.

Suomalaiseen maanpuolustuskeskusteluun kaivataan kipeästi faktoja ja rohkeutta kyseenalaistaa vanhat menettelytavat. Yleistä asevelvollisuutta ja sen tuottamaa ylisuurta reserviä pidetään itseisarvoina, vaikka esimerkiksi valikoiva malli voisi tarjota puolustuskykyä kustannustehokkaammin. Toisaalta myös ihmisoikeudet ja yhdenvertaisuus on ehdottomasti turvattava maanpuolustusjärjestelmässä: jos asevelvollisuusjärjestelmämme kerran on olemassa näiden arvojen puolustamiseksi, miksei sen itsensä tarvitse noudattaa niitä?

Kuva: Aseistakieltäytyjäliiton arkisto

Oksidaani

Hydroksi happo, vetyhydroksidi, μ -oksidodivety... oksidaani tunnetaan IUPAC-nimensä lisäksi useilla eri nimillä, mutta sen haitat pysyvät muuttumattomina. Hallitus ja suuryritykset kuitenkin tuntuvat pitävän kemikaalia harmittomana. Kuten Pietarsaaresta nähdään, kriittinen ajattelu on tässäkin tapauksessa tärkeää. RISTO MIINALAINEN

Oksidaani on pienimolekyylinen kemikaali, jonka kovalenttiset σ -sidokset ovat poolisia: elektronegatiivinen keskusatomi vetää sidoselektronit lähelleen. Osittaisvaraus-ten synnyttämä dipoli vaikuttaa merkittävästi oksidaanin intermolekulaarisiin sähköstaattisiin vuorovaikutuksiin ja siis sen kemiallisiin ominaisuuksiin. Oksidaani esimerkiksi liuottaa monia yhdisteitä. Dipoli-dipoli-sidoksilla voidaan selittää myös oksidaanin korkea ominaislämpökapasiteetti sekä ominaissulamis- ja ominaishöyrystymisentalpia; oksidaanin lämmittämiseen ja faasimuutoksiin kuluu poikkeuksellisen paljon energiaa.

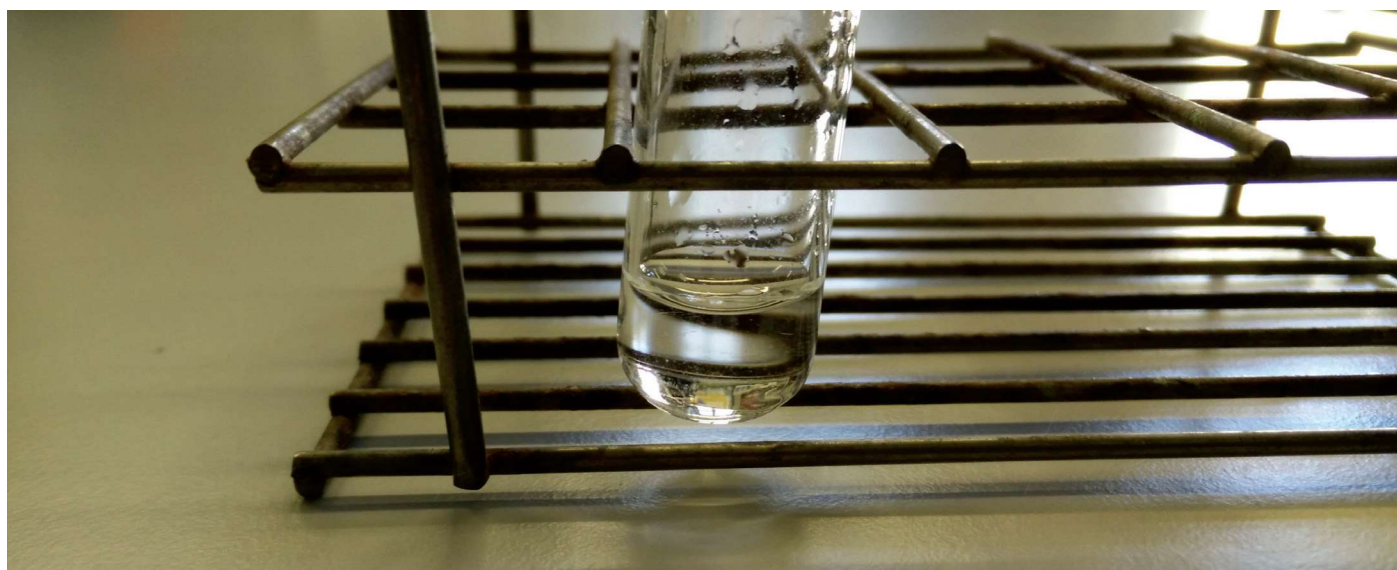
Oksidaani on amfolyytti, eli se voi toimia sekä happona että emäksenä. Oksidaanin pH-arvo on itse asiassa korkeampi kuin millään muulla hapolla! Oksidaanilla tapahtuu myös autoprotolyysiä, jossa se hajoaa itsestään hydroksidi- ja oksoniumioneiksi. Reaktio asettuu dynaamiseen tasapainotilaan. Oksidaani on myös tärkeä korroosion osatekijä, ja ensimmäisen pääryhmän metallien kanssa se reagoi aiheuttaen räjähdysen. Oksidaania syntyy esimerkiksi fossiilisia polttoaineita poltettaessa sekä eettereitä ja joitakin synteettisiä polymeerejä valmistettaessa.

Oksidaani on huoneenlämmössä väritön, hajuton ja mauton neste, joka on hengitysteihin joutuessaan tappavaa. Kaasufaasissaan oksidaani voi aiheuttaa palovammoja. Epäpuhdas oksidaani ei ole pieninä annoksina välittömästi myrkyllistä, mutta se aiheuttaa voimakkaan riippuvuuden.

Vieroitusoireina esiintyy päänsärkyä, huimausta, ihon ja limakalvojen kuivumista sekä kovaa janoa. Oksidaanin käytön äkillinen lopettaminen johtaa kuolemaan viikon sisällä.

Oksidaanin vaikutukset ihmisiin ja ympäristöön ovat kylmääviä. Puhtaan oksidaanin nieleminen aiheuttaa punasoluissa hemolyyisin: soluun diffusoituu syntyvästä hypotonisesta liuoksesta osmoottisesti oksidaania, kunnes se repeää. Jos DNA-ketjun lähellä olevaan oksidaanimolekyyliin osuu ionisoivaa säteilyä, syntyvä hydroksyyli- ja peroksidiradikaali voi vahingoittaa ketjun rakennetta ja aiheuttaa syöpää. Iholle joutunut oksidaani ei lähde pesemällä. Lisäksi oksidaani on tärkeä kasvihuonekaasu ja happaman sateen pääainesosa, joka myös vaikuttaa merkittävästi eroosioon.

Oksidaania käytetään teollisena liuottimena, ydinvoimaloiden neutronihidasteena ja kidutuskeinona, mutta myös vaatteiden valmistuksessa, elintarvikkeissa ja jopa äidinmaidonkorvikkeissa. Mikäli oksidaania ei erikseen lisätä tuotteeseen, ei sitä tarvitse mainita ainesosaluettelossa. Ympäri Suomea kalastetuista kaloista on tutkimuksissa (Saavalainen 2000–2016) löydetty suuria määriä oksidaania, mutta kemikaalin päästöä luontoon ei juuri rajoiteta. Kun oksidaania sisältävien tuotteiden valmistajilta on kysytty asiasta, yritykset ovat joko kieltäneet väitteet tai vähätelleet kemikaalin vaikutuksia. Maapallomme kaipaa kiipeästi kansainvälisiä sopimuksia oksidaaniin liittyen, ja niillä alkaa jo olla kiire.

Päijänteestä erotettua 55-molaarista oksidaania.

Kuva: Heikki Miinalainen

The Walking Dead Should Stay Dead

Zombies, zombies, zombies. Fast zombies, slow zombies, fat zombies, flying zombies, Nazi zombies, radioactive zombies, fungal zombies, cybernetic zombies... the list goes on.

Sometimes I feel like I'm the only one completely fed up with the concept of zombies. Dozens of movies, video games and TV series each year are based on zombies of some kind, and people don't care. The zombie hype seems to have spread so widely that it just never dies off, resembling somewhat ironically a classic virus from a zombie movie. Apparently, zombies are still in.

Served in bite-sized pieces, the zombie apocalypse can prove itself quite interesting. However, the current situation can best be described as a flood with a seemingly infinite source. Nothing stays compelling when there is an abundance, and this goes for zombies especially. Why? Because they are dull, uninteresting and truth be told very tiring. People fighting against them should be more afraid of boredom than anything else. *World War Z*? More like *World Bore Z*.

Especially those familiar with the video game industry know that there are dozens of zombie games released every month, each duller than the last. A great example is a game by the name *Yet Another Zombie Defense*. The title is obviously a satirical take on the oversaturation of the genre, but the game itself is nothing but the exact thing it's supposed to parody. Ironic, isn't it? The only reason zombies are still a thing is that they require minimal effort to produce, be it in games, movies or comics.

It can be argued that a good writer can weave together a great story within a zombie setting, but most of the time zombies are used solely because of the fact that they are an easy antagonist that doesn't require much in the way of expertise in storytelling. In fact, the best zombie stories are usually the ones that focus on everything else but the zombies themselves; drama, character interactions, relationships. Even the best action scenes are the ones where the survivors are fighting each other. Zombies, zombies, zombies.

There are hundreds and hundreds of different monsters and creatures that could replace zombies. Why can't we just bring back Cthulhu? No one in their right mind would turn down a winged tentacle-faced giant old god in favour of a few sleepless brain damaged undead. As you by this point most likely agree with me, do society a favour and start boycotting all zombie-related products. Together we can make the world a better place.

Bored to Death

OPKH:n terveiset

Opiskelijakunnan hallitus kaudelle 2016-2017 on nyt järjestäytynyt, ja uuden puheenjohtajistomme (Petteri Hirvonen ja Miko Lepistö) johdolla hallituksen pyörät onkin saatu jo vauhdilla pyörimään! Luvassa on kaikenlaisia perinteisiä tapahtumia, ja mahdollisesti myös jotain uutta taikka vanhaa sovellettuna.

Puheenjohtajiston lisäksi uusi hallitus koostuu uusista ensimmäisen vuoden opiskelijoista, jotka saavatkin tulikasteensa OPKH:n toimintaan heti terveysviikolla. Hallitukseen valitut ensimmäisen vuoden opiskelijat ovat Essi Özkan, Antti Louhi-vuori, Joel Kurhela, Janina Juuvinmaa, Roosa Routarinne, Emma Tahvanainen ja Natalie Lingwood.

Toisen vuoden hallituslaiset ovatkin kaikki jo OPKH-kasteen saaneita Atte Paanasta ja Niina Saarasta lukuun ottamatta, ja heidän lisäksi hallituksessa ovat Elmer Werkman, Anne Salmela, Vilma Sironen ja Nona Wallasvaara.

OPKH:n fossiiliosasto koostuu puolestaan vaikka minkälaisista esihistoriallisista otuksista, ja lisäksi uusi tulokas Alex Sanchezos teki debyyttinsä tänä vuonna. Museo-osastoon lukeutuvat Faisa Kahiye, Alexandros Souris, Saara Törmä ja Patrik Lamberg.

OPKH toivottaa kaikille ressuille mahtavaa lukuvuotta ja muistuttaa opiskelijakuntaa vielä mahdollisuudesta osallistua OPKH:n kokouksiin ja tapahtumien järjestämiseen! Puss och Kram!

Banaanimuffinssit

LILLI RASILA

6 keskikokoista muffinssia
nopeatekoiset

- 1 kypsä banaani
- 2 kananmunaa
- 2 tl kanelia
- 2 rkl hunajaa
- 2 rkl kookosöljyä
- 2 dl valitsemiasi jauhoja
- ½ tl leivinjauhetta tai ruokasoodaa
- ¼ tl merisuolaa
- n. 1 dl mustikoita tai oman maun mukaan (pakaste käy hyvin)

1. Murskaa banaani kulhossa haarukalla tai tehosekoittimella.
2. Sekoita joukkoon kananmunat ja muut aineet paitsi mustikat.
3. Lisää mustikat sekoittamatta liikaa, jotta niiden väri ei värjää taikinaa sinertäväksi.
4. Paista muffinsseja muffinivuoassa 200°C noin 15-20 minuuttia tai kunnes hammastikkuun ei tartu taikinaa, kun pistät sen muffinssiin.
5. Anna jäähtyä ja ota mukaan vaikka välipalaksi. Voit myös tarjoilla muffinsseja esimerkiksi vaniljakastikkeen kanssa, sillä ne eivät ole kovin makeita.

Vinkkejä:

- Voit korvata mustikat esimerkiksi kaakaojauheella, porkkanaraasteella tai pähkinöillä. Jos lisäät kaakaojauhetta, mieti, haluaisitko lisätä myös makeutusta, kuten hunajaa tai sokeria.
- Muffinssit voivat olla myös gluteenittomia. Itse käytin kaurahiutaleita, jotka muutin jauhoksi blenderillä.
- Säilytä muffinssit peitettynä huoneenlämmössä. Huomasin muffinivuokien alkavan tarttua taikinaan, jos niitä säilyttää jääkaapissa.

How to Culture

OONA KAUPPI & NICOLE BURG

What is the first thing that comes to mind when you think about culture? Maybe you think about museums. Maybe you think about theater. Maybe you think about art or film or literature. Perhaps you remember the long days of torture when your parents forced you to travel endless mazes of white walls and paintings until hunger, exhaustion, and boredom took over. Now you've become wiser; you've developed techniques. You've mastered the art of evading all forms of culture, be it modern art museums, musty theaters or moldy old books. But you're being tested. Society is changing at a worrying pace. Suddenly, those who enjoy the things you hate are becoming trendy and you find yourself wondering 'what's all the hype about?'

As self-identified Culture Nerds, we like to think that we're the bridge between the opposing reactions to this 'hipsteric' phenomenon. To explore this happening (and hopefully also to answer your question), we decided to do what we do best: we hit the museum. But we didn't only hit the museum, we also hit the theater. In fact, we went a little overboard.

To begin our quest, we visited Ateneum, Finland's national museum of art. While it is designed to celebrate the artistic spirit of Finland, Ateneum boasts a collection of works from around the globe. The museum itself was wonderful, and we especially enjoyed the Landscapes exhibit (in which the 1700s never looked so real) and the current Alice Neel exhibition (which consisted of naked folks among other incredible portraits, all with the underlying imprint of feminism). Of course, the building was formidably imposing and the floorplan was pleasing, but as we navigated from one end to the other neither thing was able to stop us from considering a rather worrying question...

Next on the list was the Orion movie theater and archive, probably the city's most stylish cinema with preserved 20s decor and an authentic viewing system. Just walking through the theater's front doors and heading down the carpeted stairs to the box office is enough to send chills down your spine, but once the usher takes your ticket stub and you are sitting in a velvet upholstered seat, the feeling of what the experience of going to the movies in the past was like is overwhelming. Again though, the nagging question was at the back of both of our minds. Or more fittingly, we were surrounded by it. We were sitting right behind it, staring at the back at its balding head. And that question is,

Why are there so many Old Farts here? Or more specifically, Where are all the young people?

The question itself is so mundane, so obvious, so perennial that it has been asked by culture lovers and haters alike. It is the punchline of an innumerable amount of jokes and it is what keeps us young culture nerds up at night. But the answer to it is not considered enough, and that is how this article came into existence.

At a time when technology and creativity go hand in hand, culture should be attracting more young people. Instagram "Art Hoes" and the increased amount of interactive activities in museums and traditionally "boring" places seem to have brought about a growth in the number of youngsters seen about. This might even go so far as to inspire them to

take a peek in the local movie archives or post a picture in the modern art museum or maybe even see the exhibit. While this is a significant step away from the reputation of TrUe CuLTuRe faNaTics that has persisted for many centuries (ahem boring, intellectual, and off-limits), it still doesn't explain why we were the only people under 25 in the whole

area. In general, the attendees of both Ateneum and Orion were middle aged men and women (as well as the occasional family unit). The women usually came in chittery pairs or large groups, and the men were most often observed alone. Of course, we did spot one dude who looked to be in his twenties, but we're defining "young" as under 20, because by that point the excitement of being legal has died down for most people and one might actually be interested in doing adult activities like going to museums.

Here's our theory: teenagers today are intimidated by culture. Over the years, a stigma against thinking culture is cool has built up. If you ask young people whether they would go to a Shakespearian play together with their friends, they would most likely say no. Most of them only have a select few persons that they would even consider entering a cultural space with. The pressure of being judged as they bravely traverse the labyrinth of mostly barren walls and open spaces is intense, and many kids just feel like a fish out of water. Of course, there are those that truly enjoy immersing themselves in the cultural world, and more who would like to, but find themselves stuck behind a wall of stigma with no idea how to get around it. They're under the watchful eye of the middle-aged culture loving adults and afraid of what the other kids might think if they found

Here's our theory:
teenagers today
are intimidated by
culture.

out about their secret trip to the museum. Plus, it doesn't help that they have to look for the meaningless metaphors behind every piece.

So maybe you know you're the one of the types of people mentioned above (either stuck behind a wall of your own creation or one that was there before). It may be that in the depth of your soul you think that going to museums and galleries isn't cool and that going with anyone but your family would be embarrassing and the brutal murder of your social life. You don't understand why looking at paintings, individually too, mind you, is so interesting. That dot on white canvas may as well have been called "Accidentally dropped my pen, Pen on Canvas", but somehow you see people looking intently at that very dignified and determined mark with looks of intense concentration on their faces. You must be blind to the genius behind it. Naturally, that masterpiece costs 50,000 euros and will soon be admired in some millionaire's living room. And those smelly theatres and sleep-inducing ballet shows are just as bad. Why not just watch it all on Netflix?

And thus, with our Culture Nerd wisdom we have come up with the answer: culture is cool and the experience is one of the biggest reasons why. Would you rather spend two hours lying in your bed watching a recorded copy of a play, or be in the theater as it happens? Would you rather scroll through art accounts on Instagram or be face-to-face with the real deal?

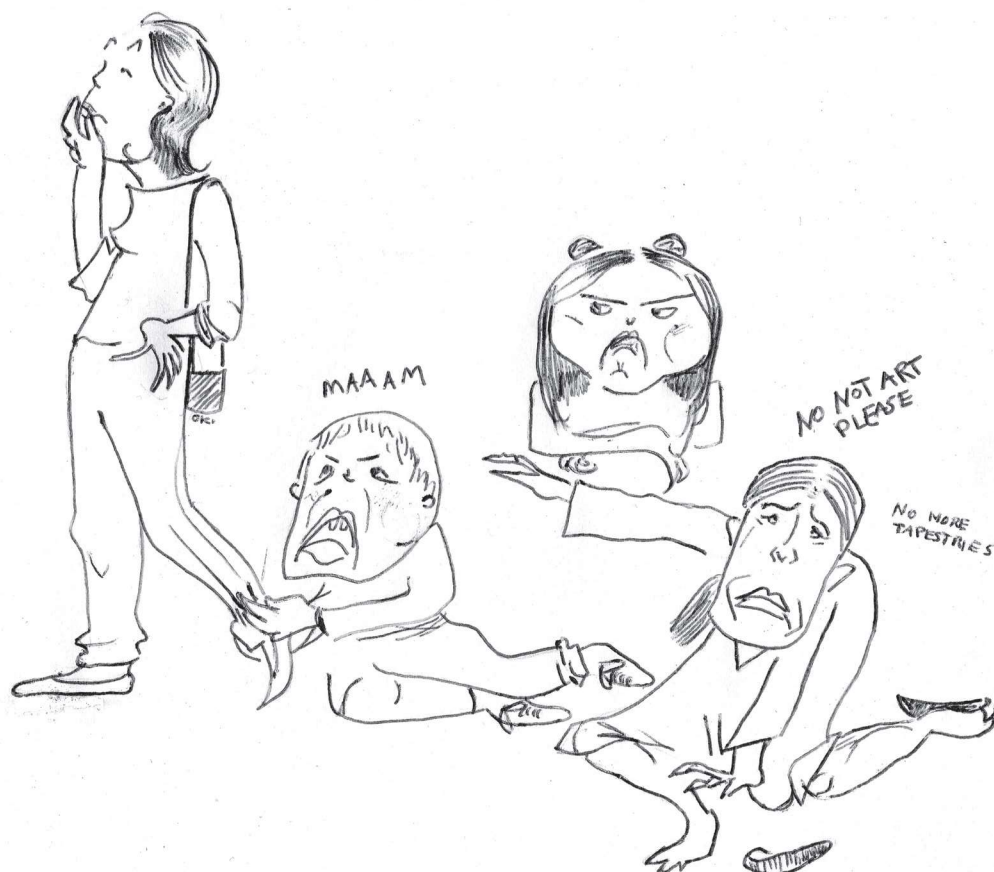
So here's our guide on how to go enjoy culture: first, remember you don't have to be an art critic to get a kick out of museums, you just need whatever ounce of appreciation for the subject that you can muster and the ability to direct

it at whatever you are doing. Bring a friend who appreciates it, or convince your family to join you. Start by thinking about which works of art you like or which movies you enjoyed and why. Then, try going to a museum by yourself and think about the pieces you see there. Don't worry about the stares you might get or what your friends may think. You can consider the artist's choice of color, use of space, or even their meaning. Enjoying a museum isn't synonymous with "understanding every nuance and metaphor behind the art." You're allowed to go to an exhibit, look at the paintings hanging on the wall, and think they just look nice.

So here we are, two teenagers who appreciate culture in every way we can, yet we too were once those unfortunate souls whose parents tried to force cultural activities down our throats. Who would have thought that those very same children would now be the full-on Culture Nerds we are today? And so it was not our previous hate for culture that made us write this article, but our present love for it. In our travels, we've identified that the biggest problem we see amongst young people today, people our age, is that they think that appreciating culture isn't cool or that they're missing something in the art that only some connoisseur can see. Now I'm not sure what went wrong with us, but I'm pretty sure that eleven year old me didn't see much more than a painting of a shoe when that's all there really was.

So go out there, brave citizens! Go to the theatre! Go to the museum! Cherish the stares (or stare back)! We salute all of our Culture-loving Comrades!

(Plus enjoy the fact that you're still a kid so you can technically still pay reduced prices.)

Ressut Moskovassa 10.4.-13.4.2016

Ressujen alati kasvavaan matkakohteiden listaan lisättiin huhtikuussa Moskova, jonne kuusi matemaattisesti suuntautunutta ressuria ja kolme miinus yksi opettajaa matkasi matkalaukut täynnä vessapaperia ja hätävarasuklaata (näitä kuulemma Venäjällä tarvitaan). Lento Moskovaan oli yllättävän lyhyt, vain puolisentoista tuntia, ja yhtäkkiä olimmekin Euroopan suurimmassa kaupungissa keskellä valtavia rakennuksia ja kymmenkaistaisia autoteitä.

Majoituimme sisäoppilaitostyyppiseen kouluun (venäjäksi nimeltään Moskovan valtiollinen yliopisto), jonka oppilaat halusivat välittömästi ystävystyä kanssamme. Pääsimme keskustelemaan kysymyksistä maan ja taivaan väliltä ja saimme lahjaksi kaikenlaista hillopurkista pehmonalleen ja postikortteihin. Seurasimme matematiikan, fysiikan ja englannin tunteja, söimme aitoa venäläistä kouluruokaa – sitä luumukiisseliä emme unohda – ja ihmettelimme koulun tiukkaa kuria. Esimerkiksi koulualueelta poistuminen kello 20.00 jälkeen oli kiellettyä, mutta onneksi saimme vieraina pieniä etuoikeuksia koulun tiukkoihin sääntöihin.

Moskovan keskustaan ehdimme tutustua pariin otteeseen. Meitä kuskattiin koulun minibussilla paikasta toi-

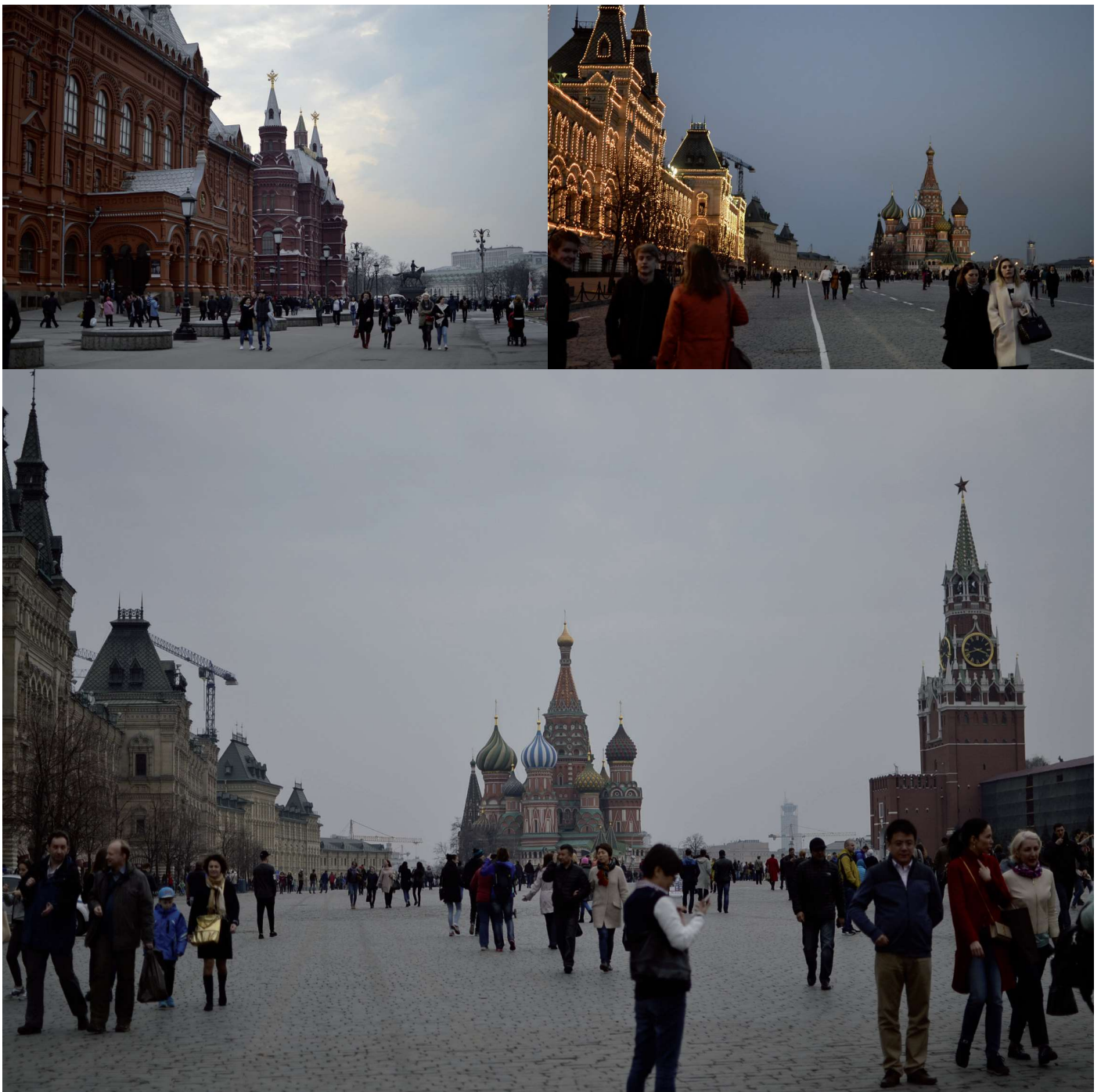
seen ja heti sunnuntaina pääsimme noin tunnin kiertoajelulle Moskovan keskustaan. Matka, jonka sinä aikana kuljimme, ei ollut kovinkaan pitkä johtuen ruuhka-ajasta. Mieleenpainuvuin nähtävyys oli varmastikin Punainen tori ja sen päässä sijaitseva värikkäin liekkikupolein varustettu Pyhän Vasilin katedraali. Ehdimme myös tutustua hieman venäläiseen ruokaan maistelemalla blinejä ja pelmenejä. Pääsimme lisäksi vierailemaan valtavassa taidemuseossa sekä Punaisen torin reunalla sijaitsevassa massiivisessa kauppakeskus Gumissa, jossa edullisista valuuttasuhdanteista huolimatta hinnat olivat järkyttävän korkeita.

Yksi hienoimmista kokemuksista oli päästä katso-
maan kuuluisaa venäläistä balettia. Parin tunnin baletti,

Coppelia, oli paikoin hieman puuduttavaa katsottavaa mutta kokemuksena jokaiselle kuitenkin ikimuistoinen. Vierailimme myös planetaariossa, mutta valitettavasti siellä katsottuja dokumentteja ei ollut tekstitetty englanniksi eivätkä ne tarjonneet juurikaan uutta tietoa kuvien kautta, minkä vuoksi planetaario tuntui pieneltä pettymykseltä.

Kokonaisuudessaan matka oli upea ja mieleenpainuva kokemus jokaiselle lähtijälle pienistä yllätyksistä huolimatta. Kulttuuri-erot toivat matkaan jännitystä ja ihmettelyn aihetta, ja venäjän kielikylpykin saatiin. Lisäksi uudet moskovalaiset tuttavamme painuivat muistoihimme ystävällisyydellään ja välittömyydellään. MIINA VIRTANEN

Ressut Pekingissä

Joukko ressuja matkusti Pekingiin toukokuussa. Viikko oli täynnä monenlaista aktiviteettia nähtävyyksien ja pekingiläisen koulun kiertelystä Kiinan muurille ja akrobatiashow'hun.

HETTI HOTINEN

Matkan odotus alkoi jo tammikuussa, kun toivotimme kiinalaiset oppilaat tervetulleiksi Ressuun ja koteihimme. Viikko heidän kanssaan kului tutustuessa niin vaihtareihin kuin matkaryhmäämme, jossa kaikki jo odottivat innolla toukokuuta. Pekingiläisten vierailusta jäi hauskoja muistoja: itse en voinut uskoa silmiäni, kun oman vaihtarini pikkuriikkisestä matkalaukusta puolet vei jättimäisen vedenkeitin. Kiinalaisia näytti kiehtovan etenkin suomalainen luonto – luminen sää osui sopivasti heidän vierailunsa kohdalle, ja vietimme mukavan päivän yhdessä pulkkamaässä sekä retkellä loskaisessa Nuuksiossa.

Vaihtareihin tutustumista Suomessa seurasi yhä kuumeisempi oman reissun odotus. Koska Peking oli monille, tosin ei kaikille, vieras paikka, oli mukava mennä tuttujen, paikallisten pekingiläisten luo. Kauniina toukokuun päivänä lähtö vihdoinkin koitti, ja seitsemän tunnin lentomatkan jälkeen olimmekin jo Kiinan kamaralla matkalla tapaamaan vaihtareitamme. Tiesimme jo bussissa, että tästä tulisi hieno viikko – ja toden totta, sen aikana pääsimme sukeltamaan kiinalaisen kulttuurin maailmaan ja tarkastelemaan Pekingiä niin turistin kuin paikallisenkin näkökulmasta.

**Saastepilvistään
tunnettu Peking
tervehti meitä yllättäen
sinisin taivain.**

Vietin perheen kanssa viikonlopun, jonka aikana pääsin muun muassa tekemään dumplingseja, shoppailemaan Helimimarketilla ja kiertelemään Taivaan temppelillä. Sitten oli aika nähdä kiinalaista kouluelämää. Koulu oli suomalaisen näkökulmasta valtava – tuhansia oppilaita ja monta eri rakennusta (myös esimerkiksi IB-linjalle oli oma rakennus) – mutta vaihtareiden mukaan koulu oli pienempi kuin monet muut.

Oma kouluaamuni alkoi Pekingille tyypillisellä aamuruuhkalla. Muina aamuina lähdimmekin aikaisemmin ja söimme aamupalaksi baojeja, eli höyrystettyjä sämpylöitä, tulikuumasta kattilasta auton takapenkillä. Tavallisesti kymmenen minuuttia vievä matka venähti tunnin pituiseksi, jona aikana ehti hämmästellä liikenteen kaoottisuutta – jatkuva tööttäily, vierä vieressä kulkevat autot ja niiden välistä puikkelehtivat mopot, pyörät ja ihmiset eivät toivottaneet kovin turvallista matkaa. Tästä kokemuksesta ymmärsi entistäkin paremmin kaupungin suuruuden ja väkimäärän, joka on jopa koko Suomen väkilukuun verrattuna valtava: lähes 20 miljoonaa ihmistä.

Koulussa osallistuimme muutamille tunneille ja kiertelimme rakennuksia ja luokkia. Koululla pääsimme myös

kokeilemaan diabolaa ja meille pidettiin kiinalaistyylinen kuvistunti: piirsimme mallista perinteisiä kiinalaisia kuvia, ja näin suomalaisen silmissä oli aika huvittavaa, kun opetta- ja tuli ottamaan siveltimen kädestä ja maalasi kuvistamme paremmin mallin mukaisen version. Vierailun aikana pääsimme myös nauttimaan herkullista kiinalaista ruokaa. Pyöreät, pyörivät pöydät osoittautuivat hauskaksi ja mieluiseksi tavaksi syödä yhdessä, ja esimerkiksi Taivaallisen rauhan aukiolla kiertelyn jälkeen oli suorastaan taivaallista päästä aitoon kiinalaiseen ravintolaan, jossa eteemme tuotiin vaikka kuinka monta eri lajia dumplingseja ja muuta syötävää.

Saastepilvistään tunnettu Peking tervehti meitä yllättäen sinisin taivain – jopa pekingiläiset ihmettelivät sen kirkkautta. Suomen kylmä kevät vaihtui lämpimään ja suorastaan hikiseen kesäsäähän, jolloin Kielletyssä kaupungissa kiertely ja Kiinan muurille kipuaminen olivat aikamoinen urakka. Monet kohteet, joissa vierailimme, näyttivät paloja Pekingin pitkästä historiasta. Kesäpalatsissa ja Kielletyssä kaupungissa hienoja sisäpihoja seurasi toinen toistaan hienompia pihoja, puutarhoja ja kauniita palatseja, joissa riitti ihmettelemistä. Kesäpalatsista oli myös kauniit maisemat niin vuorille kuin kaupunkiinkin, jossa siinsivät pilvenpiirtäjät. Varsin erilainen näkymä Helsinkiin verrattuna!

Näiden historiaa havisevien kohteiden lisäksi Pekingissä on myös paljon modernia: muun muassa koulun vieressä sijaisi kolme kauppakeskusta, jonne kipaisimme ruokatunnilla. Monet rakennukset olivat valtavan korkeita, lasisia ja koko ajan näkyi rakennettavan uutta. Tämä uuden ja vanhan sekoittuminen kaupungissa oli hienoa nähtävää ja toi matkalle tietynlaista monipuolisuutta: yhtenä hetkenä kävelimme lasisten rakennusten seassa, kun jo päädyimmekin yhteen sisälle katsomaan perinteikästä ja taidokasta akrobatia-show'ta. Toisena taas olimme ylellisessä kauppakeskuksessa, jonka ikkunoista näkyi Hutong-kortteli, joka on täynnä vanhoja, perinteisiä ja, yllättäen, matalia kiinalaisia asuntoja.

Varmasti moni meistä vielä joku päivä palaa Pekingiin - viikko tuntui vierähtävän nopeasti ja nähtävää jäi vielä vaikka kuinka paljon, vaikka tiivis ohjelma, kaupungissa kiertely ja kiinalaisperheessä asuminen takasivat sen, että saimme vierailustamme Kiinan sykkivässä, historiaa huo- kuvassa ja modernissa pääkaupungissa kaiken irti! Vaikka reissusta onkin jo vierähtänyt tovi, näin iltojen pimetessä lokakuussa on ihana palata takaisin näihin toukokuisiin muistoihin ja Pekingissä koettuihin hauskoihin hetkiin.

Pieniä tarinoita ihmisyydestä

Vuoriküpeilijän
laulu

Oi! Kas niin syntyy ihminen
juurelle vuoren mahtavan sen.
Maass' on kaikk' hyvin:
kukkivat kedot ja
vuolaat virrat.
Vaan niin tuo ihminen
tähyää
kohti huippua vuoren
mahtavan sen.

Kas täällä on vaan
tavallinen,
mut huipulla vuoren
mahtavan sen
on ma ihmeellinen.
Jos sinne joskus pääsen,
Niin on ma onnellinen.

4.

Kas niin hän lähtee,
oman voimain
tunnossaan.
Hylkää vanhan,
katsoo kohti huippuaan.

Kas niin on taistelu
kova, maailman
voimia vastaan,
kun kynsin hampain
pitää ihminen künni
paikastaan.

Kas niin on hän vihdoin
huipulla sen:
unelman jokaisen
ihmisen.

Mutt' voi! Nyt
katsokaa! Huipull' on
kylmä ja karua maa!

Niin itkee ihminen,
yksinäisyytensä surra.
Kas ei löytänyt onneansa sieltä
huipulta vuoren korkean sen.

5.

Metsämies ja kirppu

10.

11.

JONI TASA

Julieta

Set in the main city of Madrid, the Spanish international movie, Julieta (Emma Suarez & Adriana Ugarte) is about a woman with an unforgettable yet dramatic past. Julieta is about to move to Portugal with her boyfriend, Lorenzo (Dario Grandinetti), when she abruptly decides not to. This leads us to her flashback, 20 years back in time. The journey of encountering her husband, Xoan, and reliving with her daughter, backed up with some unhappy and uneasy incidents are the focus of the movie.

When I went to watch this movie with my friend, we expected it to be in English at least, but more importantly, we expected it to consist of more action and somewhat adventure. Well, no! It was in pure Spanish and we had to follow the Finnish subtitles (which we understood perfectly well). In

addition, drama, romance and relationships are the themes of this movie. If you dislike these aspects; go watch it with a friend or a family member. It'll be much easier to absorb it. Me, personally, I didn't enjoy the movie; I'll be honest I was bored at times, but there were some convincing reasons that made me watch the movie.

Julieta is from the beginning on a quest; to find her daughter, Antia, who won't see her mother due to mutual reasons. The reason she decides to stay in Spain is because she meets Antia's BFF in Madrid, by coincidence. This is the plot, and this is exactly how the story unfolds. What kept me going was the purpose of Julieta: she had unfinished business. No one likes things half done. And on top of that through her memories, flashbacks, I sympathized with Julieta's character. As if I could understand what she had gone through; from an independent woman to a wife to a mother, and during the movie, her character as a daughter and then her maturity when Antia leaves for college. I saw all that happen!

Did me and my friend laugh at all during the movie? Oh yes, quite a lot of times. But don't get mistaken, that was our bad, this is not a comedy movie!! If you don't speak Spanish this will make you laugh, if not then the romance will make you laugh: Spoiler Alert (sex on the train #PG16) or at least some of the unexpected events will amuse you (Julieta undergoes a car accident! #notmainpartofthemovie).

She is a crazy but strong and beautiful woman, Julieta that is. Marries Xoan (Daniel Grao), a sailor whose wife just demised, deals with her disabled mom while her dad is having a relationship with the maid. A lot of stuff going around, but still a classic romantic movie! All the love and marriage is good, but at one point Julieta is left high and dry. Apart from that, there is a lot of scenery, green grass, mountains, hayfields, etc. sometimes just enough to ask the director to stop it!

However, go watch it for the acting and unique style of the movie. Scene to scene is presented in a realistic manner as if this could happen with you, with the exception of the train scene. The Julieta role is played superbly by both of the actresses: representing her beautiful, independent youth and her mature,

worried motherly character in her old age. The other characters reinforce her character and that includes both of her partners and her family. We see everyone from her perspective, but still can make up our mind as a third person. This movie was nominated in the Cannes Film Festival for best Foreign Film of the Year, so watch the trailer at least!

Director & writer: Pedro Almodovar
Cinematography: Jean-Claude Larreau
Producer: Agustin Almodovar

Conjuring 2

"Does it feel like the voices are coming from inside you?"

"No, it's more like it's coming from behind me. Like I'm being used."

"Can you communicate with it now?"

"Yes."

"What is it saying?"

"It says it wants to hurt you."

"When?"

"Just now."

This sent chills down my spine!

Terrifying ghost. A family living in a haunted house. Crazy sound and visual effects. Paranormal investigators. Visions, incidents and heart attacks for the audience. This movie has got it all!

On top of that, based on a true story, it is located in the suburb area of England, Enfield. The movie revolves around Janet Hodgson (Madison Wolfe), the child protagonist living with her three siblings and her mother, Peggy (Frances O'Connor). She is a normal girl, spending normal time with her friends at school and family, until one night when she starts having weird dreams. Then, the sleepwalking... And then... she gets possessed by a ghost. James Wan, the director of this and several other haunted

movies: Conjuring, Annabelle, Insidious 1 & 2, Dead Silence, demonic and a few others, makes fear like a beast that feeds on attention. So, regardless of how hard one tries to escape 'the spooky moments', they will always experience it one way or another. Together with the cinematography and the lighting, which are employed effectively, James Wan brings life and lustre to the old-clichéd haunted house. Creaking objects, upside-down crosses and nullifying nurseries bring a sense of déjà vu to the audience from various of Wan's movies, as if he is controlling your pulse, your heartbeat.

The mystery continues when Ed Wilson (Patrick Wilson) and his wife, Lorraine (Vera Farmiga), both agree to come all the way from USA to assess the situation. They are the paranormal investigators, having gone through a series of similar cases. Ed is the 'active' fighter whereas Lorraine is more like the oracle. In one of her horrendous visions, she foresees her husband's death, but I will say no more...

What makes any horror movie truly scary? A scary, vicious, unforgettable face! That's right! In Conjuring 2, you will come across this horrific, terrifying, demon-like nun face that won't let you sleep that night wondering or even dreaming about it!! It is Ed who draws that face from Lorraine's vision and that is the demon that haunts them in Enfield.

It's the right movie to watch with your partner or friend. You will only scare the earthlings out of yourselves. Tip: if you have popcorn or something to drink, make sure to avoid it at 'spooky' moments, as you might choke, drop it or waste it! And in the movie, beware of bite marks, hot water, knives and yes, a name starting with V that you will remember for at least the next year.

AREEB QUADIR

Illustration: Vilja Vidgren

Director: James Wan
Music: Joseph Bishara
Starring: Patrick Wilson,
Vera Farmiga, Madison Wolfe,
Frances O'Connor and Bonnie
Aarons

"Vielä yksi, sit mä oon hiljaa."

"Vitsit lopussa. Ei paljon naurata."

"Kalan massa tiedettiin
jo nostettaessa, mikä on
aika outoa."

Sanottua

Koska opettajatkin ovat vain ihmisiä.

"Hyi, miten kauheeta
käsialaa! Ette sitten näytä
tätä kenellekään."

"Olen yhtä ylpeä
kauniista Vantaan
lapsista kuin rikkaista
Espoon lapsista."

"Nyt me ollaan menossa
sinne tanssiesitykseen [yo-
kirjoitukset], ja siellä te ette
ota väärää askelia!"

Oppilas: "Se alkoi siitä, että se
[Arkhimedes] meni kylpyyn..."
Opettaja: "Juu, ja mitä se löys? Miksi se
oli niin iloinen?"

"Singapore on hyvä
maa. Siellä joutuu
vankilaan, jos ei vedä
vessaa."

"Jos ketään ei tule,
en pidä kenellekään
muulle kuin itelleni
tunnin. Pistän oven
kiinni ja höpöttelen
täällä..."

"Tää on ihan ufo tää koko homma."

Oppilas: "Mut eiks ne hissit
oo just parempia, missä se
[nopean nousun aiheuttama]
voima ei tunnu?" Opettaja:
"Mä pidän rajummasta."

"Yritetään
aina päästä
jostain turhasta
eroon, kuten
massasta."

"Mun mielestä O
[osallistumismerkintä]
on teidän
oikeusturvanumero."

"Kuunteluhan on vähän
sellainen, että vaikka mitä
tapahtuu – katto tippuu –
niin te vaan kuuntelette."

"Liikemäärä säilyy, kun raketti hajoaa osiin
tai jos ufomies ottaa kiinni limsapullon..."

"Miksi seikkailutat jalkojasi
piuhoissa?"

"Taitaa aika olla
aika vähissä."

"Onko joku uinut
Kuolleessameressä?
Siis siinä
suolalätäkössä."

"Vahva koira. Sai
paljon proteiinia
pentuna."

"Sovinismista ei muuten saa kymppiä
tällä kurssilla."

"Tästä [oikeasta vastauksesta]
voidaan tapella."

"Tällaista psykologista sodankäyntiä
on nämä kirjoitelmat myös, kun te niin
kovasti koitatte tehdä vaikutuksen
sensoreihin."

"Tää on niin sadistinen tää kappale,
en mä tällaista halua lukea!"

Teacher: "If you're
doing your EE in
science..." Student:
"Hmmm... well,
psychology is a
science!" Teacher: "Is
it, really?"

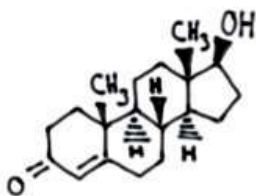
"Minun ymmärtääkseni siinä
[kokeessa] on kysymyksiä ja niihin
pitäis yrittää vastata ja saada
pisteitä."

"Älkää haistako ironiaa."

"Must on kiva viedä
teidät aina vessaan."

XY

"MASCULINE"

**"Äärimmäisen kauniin
ja miehekkään
villakoiran lisäksi multa
löytyy erittäin kaunis ja
miehekäs urheiluauto.
Opel Corsa."**

"Englannin kielen kiihottavuuksia.
Niinkin voi sanoa."

"Aina tajuumatta
mitään laitatte näin."

"Since you have such beautiful
English on your abiverkkarit..."

"Hedelmöitys tapahtuu, ja
alkaa kasvaa taas uus tyyppi."

"Jos kala kelluu... Se ei voi
hyvin."

"Ei tehdä tätä, tää vaatii
liikaa ajattelua."

"Kiero mieli kehittelee
kaikenlaista kivaa."

"Ei valtio voi alkoholisoitua, paitsi
Suomi tietysti."

"Katsokaa ruokajonossa
toistenne ääriviivoja, mutta
älkää katsoko liian kauan,
jottei teitä luulla hulluiksi.
Toisaalta hullun mainetta
kannattaa tavoitella, koska se
antaa vapauksia."

"Ei saa käyttää kasseja."

"Jos joku sitä [kirjan kappaletta]
lukee, ei hullua hurskaammaksi
tule."

"Imureissa oli ennen vanhaan
sellainen upea saundi."

"Jos tää funktio $g(x)$ nyt tässä
käyttäytyy jotenkin villisti..."

"Jos ei saa laudaturia, niin on
syytä mennä psykiatrille."

Oppilas: "Mistä voi tietää-?"
Opettaja: "Sä et voikaan tietää!"

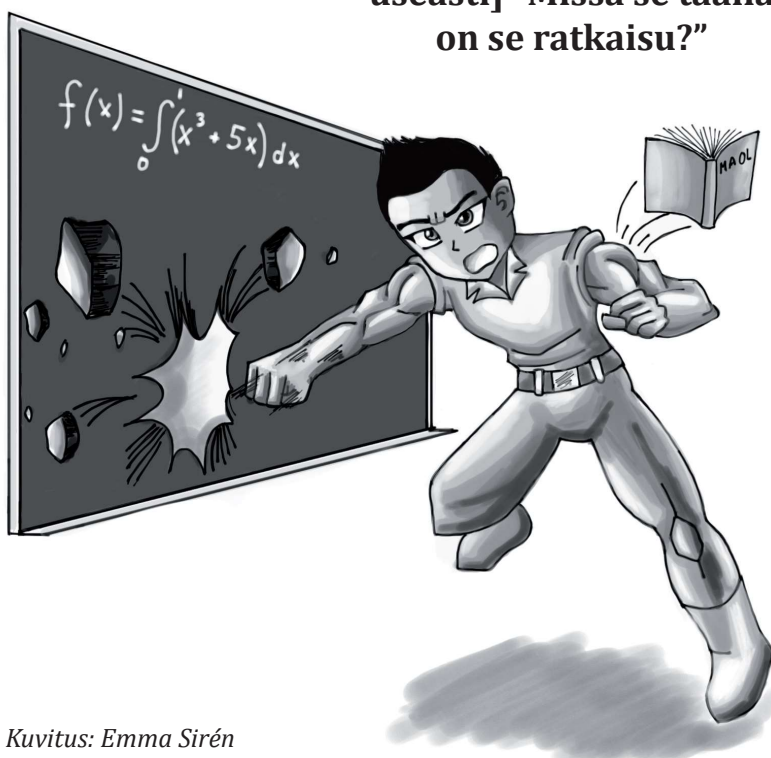
"Jos väkisin haluaa, niin kuin mä
halusinkin..."

"Kaikki ois paremmin sit jos
kaikki olis pilvessä."

"Eximiakin on ihan hyvä."

"Mä en jaksais huutaa
teille kun oon flunssanen,
mutta mä voin heittää teitä
liiduilla!"

**[lyö taulua nyrkillä
useasti] "Missä se täällä
on se ratkaisu?"**

Kuvitus: Emma Sirén

"Tapahtuma loppuu kun saan kopin."
[pudottaa esineen] "JOS saan kopin."

"I like teachers.' No, sekin on
ihan järkevä lause."

"Nyt jos olisin taikauskoinen,
luulisin, että joku Ressun
henki siellä kurluttelee."

"Ettei se [lasku] poukkoile
edestakaisin niin kuin toi
kärpänen, joka tässä äsken
lensi."

Oppilas: "Montako aamua sulla
on jäljellä?" Opettaja: "40:kin
vuotta on vähän alakanttiin,
siis heti kun tohon kupsahdan,
ne hakee toisen tilalle."

[talking about a dried
tapeworm in a jar on a biology
lesson] "Oh, that came from a
colleague!"

"Koulussa mä istuin aina
takapenkillä, koska mä pelkäsin
opettajii. Nykyään mua pelätään."

"Jos joku murtautuu kolme kertaa
sun kämpille, sun elämä on pilalla."

[laittaa kuulutuksen äänet pois]
"Sori Ari, nyt on kiire!"

"Kuningatar on täällä. 2n. Sillä on
kruunu."

"Jättäkää aseet kotiin."

[IB-students practising limits and
derivatives] "This is what the national
siders have nightmares of!" "This is
what *you* have wet dreams of!"

Oppilas: "Miten sä jaksat?" Opettaja:
[hiljaisuus] "Nii-in. En ota kantaa."

"Jenkeissä monet eivät osaa laskea
kolmeen."

that different **Not** What
holiday?

Holiday vs School
What school?

So much to
do... There's
this book ... And
its never too early
to start reading
for finals

So much to do..
CAS, essays,
homework, test
week coming

Can't wait for school
Meet my friends, get
out of the house,
learn...

Can't wait for the holiday...
I can sleep! Have time! Do
schoolwork!... No wait

